

Szomb. 1853. Pest.

K513/772.

Edeles Aranybácsi.

Levelemet a' rendes előbeszédrel keridem, t. i. jaj!
be, soka' hallgattunk. 'Ez igen természetes.
Epen akkor hallgattam ilyen soka' mihoz
sietnem kellett volna, feledékenységemet
jóvá tenni, mely miatt mult levelemben egy-
szen ignorálom Sáros napját, Kovács, és Beth-
len Sárosokkali élet mellett is. Felki-
tók tehát újra, jaj! be soka' hallgattam.

Sáros napját illetőleg, én nem tudok oly rem-
kösröntő kösröntő verset írni mint a' milyet
én egyszer kaptam, 'De így vélem, nem is érde-
de kitudom ám kerem nyugtani, így rá mint
most, és meg tud-nám szorítani, ha itt volna,
a' Aranybácsi keret, 'S kemibe tudnék néz-
ni, tudja úgy forrón, mihoz az ember merésze

a'szemint, hogy az odavágyó könyűt viszáskorít-
sa. Na de úgy is tudja ezt.

A Szász Károly Moore-jait megkaptam
kerem figyelmékre rá, ha tatán' elfeledte
volna, hogy én neki még három pengővel, 6 pól-
dány áraval tartozom, s mostani bentlétekor
nem jutva hozzá, mikélyt alkalom lesz, kérvénit
Előfizetésemet megválttatam, a Pálháza
fizetésén elő. Első száma már meg van. So-
kat ígér.

Aligja meg az Isten.

Barátom! Idő meg azt is,
hát én megfizetem-e
Geszten a Moore fordítá-
sára, mert legalább akar-
tam; hanem még jóvá tu-
dom tenni ha elmúlik,
sarram. *Sigmond*

Szerető tanítványa

Liska Domokos

34.

Liliomszáll voltál teljes életében.
 Gyenge liliomszáll, s már letörve látlak.
 Öszvekorul szívem, itt állok jegeken
 Mert is teremtetél ilyen szép virágnak.

Mért voltál ilyen szép. Eleg lett von' nekem
 A ragyogó szempár. Meg nem tűr az isten
 Semmi tökéletet. Szívem meg van, érzem,
 De nincs, kire, ha fáj, vigasztal tehintsen.

Liliomszáll voltál, mely a' fuvalommal
 Nem bír, kérsz prédája bármiké szelketnek,
 Gyemánt ottár voltál, melyen buccalommal
 Imádkam istenét a' szép szeretetnek.

A virág elhervadt, az ottár leomlott,
 Szempedő borult rá, báisan, könnylepetten
 És sort mutatja a' koporsó homlok:
"Liliomszáll voltam teljes életében."

50.)

Pohár könt

Mit nekem az idegen babérfa!
 Hogy ha tetszett a' pajkos bor enék
 Szőlőt a' mámoros halántékra,
 Vád szőlővel kőszorúztatok meg.

Súgra neki a' harszó pohárnak
 Boldog a' hiús, aki feledhet
 A' józanságot bá' gond harci várnak
 Vád szőlővel kőszorúztatok meg.

1
Es feledjűt a' mit tudni mőreg.
S bár kővőttűnk nőpet, hont temetűnek
Bánjűk is mi! Bolvoga' kőrő'szeg
Vad sőrőllővel kőszorűrűk meg.

+++
Fűljű meg bár sűrű, e' rajta rajta!
Műre most e'k? 'csak bőrűtűt sűrűk
Sűrű ak embert sűrű, őrvűnybe hűjtű
Vad sőrőllővel kőszorűrűk meg.

+++
S ha meg hűtűk? fűl're gűyűsűk lűpellel!
Vűgűn e'ltűm, vűgűn temetűtűk
Es kőporsűm nem bűs cűpresekkűl
Vad sőrőllővel kőszorűrűk meg.

